

ת"פ 17186/06/18 - מדינת ישראל נגד עמיחי ישראל זוארץ, איתיאל זוארץ, דניאל זוארץ, זהר זוארץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17186-06-18 מדינת ישראל נ' זוארץ (אחר/נוסף) ואח'

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. עמיחי ישראל זוארץ 2. איתיאל זוארץ 3. דניאל זוארץ 4. זהר זוארץ (אחר/נוסף)

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין אירוע תקיפה, אשר בגינו מיוחס לכל אחד מהם עבירות תקיפה ואליומות לרבות עבירות היזק לרכוש, חבלה ממשית, תקיפת עובדי ציבור (חיילים) ותקיפה סתם. לכל אחד מהנאשמים יוחסו כאמור עבירות שונות.
2. בדיון ביום 18.10.18 העלה סנגורו של נאשם 1 טענה מקדמית לפיה יש להורות על מחיקת האישום וזאת משום שלא נערך שימוע לנאשמים טרם הגשת כתב האישום. הסנגור טען שהנימוקים למתן פטור משימוע לקו בחסר, שכן הנימוקים שפורטו, כגון חומרת העבירה, אינם מצדיקים פגיעה בזכות זו. עוד נטען שהתנאים המגבילים בהם שהו הנאשמים לא הצדיקו פטור משימוע שכן לא היה מדובר במעצר אלא בהרחקת הנאשמים ממקום האירוע.
3. במהלך הדיון הוגש לעיון ביהמ"ש מזכר מיום 7.6.18 שכותרתו "פטור משימוע" בו נכתב כי בשיחה עם ראש יחידות תביעות ש"י ניתן פטור משימוע. בנימוקים צוין שהסיבות למתן הפטור הן משום העובדה כי המדובר במקרה תקיפה חמור שהופנה כלפי חייל שמילא את תפקידו וכלפי המתלוננים, להם שברו הנאשמים את מכשיר הטלפון. עוד צוין ש"מאחר והנאשם שוחרר למעצר בית במסגרת הליכי מעצר הימים, ניתן פטור מחובת השימוע". צוין בנוסף עברו הפלילי של אחד הנאשמים כעילה למתן הפטור. אציין כי אין זה ברור מי חתם על מזכר זה.
4. ברישום מאוחר יותר, מיום 18.6.18, ציינה ראש יחידת התביעות כי "מאותם הנימוקים שפורטו לעיל ניתן בזאת פטור משימוע, בדיעבד גם לגבי נאשם 4... (כתב האישום תוקן לגביו לאחר מספר ימים -

א.א).".

5. בדיון ביום 10.6.19 הוסיף סנגורו של נאשם 1 שהפטור ניתן לכאורה מכוח סעיף 60א(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") בנימוק של חומרת העבירה. לטענת הסנגור, במקרים רבים של פשע חמור עדיין מקיימת רשות התביעה שימוע, ועל כן חומרת העבירה אינה יכולה לשמש עילה לביטול החובה לקיימו. נטען שבניגוד לאמור במזכר, הנאשם 1 שוחרר ממעצר והורחק מהמקום, באופן המעיד על כך שאין המדובר במקרה חמור, כפי שצוין במזכר. הסנגור ציין שקבלת הטענה לפיה בכל מקרה חמור ניתן לפטור משימוע תוביל לפגיעה של ממש במוסד זה.

6. סנגורו של נאשם 2 הוסיף בטיעונו כי זכותם של הנאשמים לשימוע היא בסיסית, והיא הופרה במקרה זה. סנגורו של נאשם 3 ציין כי הוכח במקרה דנן, שאין המדובר במקרה שחומרתו רבה שכן לאחר שהנאשמים נעצרו סירב בית המשפט לבקשת התביעה להורות על מעצרם מעבר ל-24 שעות. בנוסף - משחלפה שנה ממועד מעצרם ועד למועד הדיון ממילא לא הייתה מניעה לקיים שימוע במהלך הזמן שחלף ולא הייתה דחיפות בדחייתו.

7. במענה לבקשה הגיבה המאשימה וטענה שיש לדחות את הטענה המקדמית אודות השימוע, וזאת מנימוקים אלו:

א. החלטת ראש יחידת התביעות ניתנה כדן וזאת בשל חומרת העבירות, ביצוען בצוותא, החבלות והנזקים שנגרמו למתלוננים ושחרור הנאשמים בתנאים מגבילים בשלב מעצר הבית.

ב. טענות כנגד השימוע עלו בעבר בהליך המ"ת שהתקיים בפני כב' השופט גבאי-ריכטר (מ"ת 17179-06-18), והוא דחה אותן תוך שציין שהעובדה שהתרשומת הראשונית לפטור משימוע לא נערכה ע"י ראש יחידת התביעות, אינה פוגמת בהליך משום שהתרשומת מתארת את שנאמר מפי ראש היחידה. עוד קבע כב' השופט גבאי-ריכטר שההחלטה נומקה בעילות המצדיקות פטור משימוע ובנוסף, שהאישור המאוחר ביחס לנאשם 4 תקין. בנסיבות האמורות נטען שהחלטת כב' השופט גבאי-ריכטר הינה סופית ואין לדון פעם נוספת בבקשה אשר ניתנה החלטה בגינה.

ג. בהליך המ"ת שוחררו הנאשמים בתנאים ואף הוצגו ראיות לכאוריות להוכחת אשמתם. בנסיבות אלו ישנו הצדק משפטי במתן פטור מחובת השימוע ובהגשת כתב אישום באופן מדי.

ד. עפ"י הוראות הפסיקה הזכות אינה מוחלטת והיא עשויה לסגת אל מול זכויות מתנגשות, כגון: זכות הציבור להגנה מפני אופי העבירות שנעברו וחומרתן, נסיבות של הנאשם או צורך דחוף בהגשת כתב אישום. מכאן גם הסמכות הרחבה שניתנה לראש יחידת התביעות להחליט כי אין צורך בקיום השימוע.

ה. עוד נקבע בפסיקה שכאשר ניתן, בראייה רטרוספקטיבית, לקבוע שממילא לא

היה בקיום השימוע בכדי להוביל להפסקת ההליכים כנגד הנאשמים, הרי שממילא לא ייגרם עיוות דין כתוצאה מאי-קיום השימוע ואין הצדק לקבוע שנפל פגם בהליך.

ו. חיוב המאשימה בקיום שימוע כל אימת שיש בכוונתה להגיש כתב אישום יוביל לכך שסמכות ראש יחידת התביעות כפי שנקבעה בסעיף 60א(ה) לחסד"פ תאווין. בכך יהיה כדי לפגוע באינטרס הציבורי ובהגנה על הציבור.

ז. בהתאם לסעיף 60א(ז) לחסד"פ אין חובת שימוע ביחס לנאשמים השרויים במעצר. במקרה הנדון מתקיים תנאי זה משום שהנאשמים שוחררו בתנאים, ועיכוב בהגשת כתב האישום היה מוביל לביטול התנאים שהוטלו.

ח. ישנו אינטרס ציבורי בהותרת סמכות ראש יחידת התביעות לפטור משימוע שאם לא כן, כדרך שבשגרה, תעתור המאשימה להותיר נאשמים במעצר עד להגשת כתב האישום נגדם, וזאת במטרה למנוע את ביטול התנאים שהוטלו עליהם.

8. המאשימה הוסיפה וציינה שתמיד תהא קשובה לפניית נאשמים ולשקול את טענותיהם ועל כן רשאים הם לפנות אליה ישירות ופנייתם תישקל בנפש חפצה.

דין ומסקנות:

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי להורות על דחיית הטענה המקדמית לפגם בהליך בגין אי קיום שימוע.

10. זכות השימוע מעוגנת בסעיף 60א(א) לחסד"פ, בו נקבע כי רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך. לאחר קבלת הודעה כאמור זכאי הנאשם, בהתאם להוראות סעיף 60א(ד) לחסד"פ, לפנות לרשות התביעה בבקשה מנומקת להימנע מהגשת כתב אישום.

11. אין חולק שלראש יחידת התביעות מוקנית הסמכות למתן פטור מחובת היידוע וזאת לאור הוראות סעיף 60א(ה) לחסד"פ בו נקבע:

"החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד)."

12. באופן כללי על רשות התביעה לעמוד בחובת היידוע, ואי קיומה של חובה זו יכול ותוביל לביטול כתב האישום.

13. חרף חשיבותה הרבה של חובת היידוע, סייגים לחובה נמצאים בתוך סעיף 60א לחסד"פ המאפשרים, בנימוקים מיוחדים שיירשמו, מתן פטור מקיומו של שימוע. בבג"צ 4175/06 **הרב ראובן**

אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה (6.6.06) נקבע שממילא, נוכח היקפה המצומצם של הביקורת השיפוטית על החלטת התביעה הכללית להעמיד אדם לדין, ועל אופי ההליך שהביא להחלטה זו, אין גם להתערב בהליכים הנוגעים לשימוע עצמו.

14. עיון בפסיקת בתי המשפט מראה כי החלטות בתי המשפט השונים אינן בהכרח אחידות בהתייחסן לבקשות ביטול כתב אישום בגין אי קיום שימוע, כאשר נסיבותיו של כל מקרה הן שיכריעו את הכף וייקבעו האם בית המשפט יעתר לבקשה.

15. להלן מקרים רלוונטיים בהם מצא ביהמ"ש שיש לדחות את בקשת ביטול כתב האישום בגין אי קיום שימוע:

א. בע"פ 1053/13 **חסן הייכל נ' מדינת ישראל** (23.06.13) הואשם המערער בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ובית המשפט קבע כי אי עריכת השימוע פגמה בהליך. עם זאת, לאור דוקטרינת הבטלות היחסית, אין הכרח שהפגם יוביל לביטול כתב האישום. נקבע כי יש לבחון כל מקרה לגופו, ובאותו המקרה מצא בית המשפט שהפגם אינו מצדיק את ביטול כתב האישום נגד הנאשם מאחר ועריכת שימוע במקרה זה לא היה משנה את ההחלטה להגיש כתב אישום.

ב. בת"פ 28274-03-15 **מדינת ישראל נ' עדיאל קורליאונה** (08.09.15) יוחסו לנאשמים מספר עבירות שעניין מרמה והונאה. במקרה זה הודיע פרקליט המחוז כי הוא פטור מחובת יידוע, וכי הוא מוכן לערוך שימוע לאחר הגשת כתב האישום בלב פתוח ונפש חפצה. בית המשפט קבע כי פרקליט המחוז פעל כדין מכוח סמכותו בהתאם לסעיף 60א(ה) לחסד"פ והבקשה נדחתה.

16. מנגד, קיימים פסקי דין בהם החליט בית המשפט על מחיקת כתב אישום בגין אי קיום שימוע:

א. כך בתפ"ח 1026/09 **מדינת ישראל נ' הררי אלעד** (28.06.09), במקרה של נאשם אשר יוחסו לו 2 עבירות אינוס ועבירת תקיפה חבלנית. הנאשם היה נתון במעצר בית בטרם הוגש כתב האישום, וניתן להניח שהיה מודע לכך שעומדים להגיש נגדו כתב אישום. עם זאת, ההחלטה בדבר פטור מיידוע ניתנה יום לאחר הגשת כתב האישום ורק חודש לאחר מכן ניתנו הנימוקים להחלטה. בית המשפט קבע כי הפגם של אי עריכת שימוע במקרה זה הינו פגם מהותי היורד לשורש העניין המצדיק את מחיקת כתב האישום.

ב. בת"פ 4043-06-18 **מדינת ישראל נ' איל משיח** (17.09.18) קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה לביטול כתב אישום והורה על מחיקתו. במקרה זה, לנאשמים יוחסו עבירות גניבה, מרמה והלבנת הון. מספר ימים קודם להגשת כתב האישום הודיע הפרקליט על פטור משימוע בהחלטה מנומקת. בית המשפט קבע כי החלטת פרקליט המחוז היא החלטה מנהלית הנתונה לביקורת שיפוטית. על בית המשפט לבחון האם ההחלטה סבירה, מידתית, האם קיימת הפליה מהותית, משגה היורד לשורשו של עניין או עיוות מהותי אחר. באותן הנסיבות קבע בית המשפט כי נוכח חשיבותה הרבה של זכות השימוע - ההחלטה להגיש את כתב אישום מבלי

לקיים שימוע חורגת ממתחם הסבירות ובית המשפט הורה על ביטול כתב האישום וקיום שימוע כדן, אשר לאחריו יוגש כתב אישום מתוקן.

ומן הכלל אל הפרט:

17. כפי שנטען על ידי המאשימה, אחד מהנימוקים שנימנו בפסיקה ככזה המצדיק מתן פטור משימוע - נוגע בצורך בהגשת כתב אישום במועד המוקדם ביותר. ואכן - במקרה דנן, ובאופן יחסית חריג, הוגש כתב האישום בתוך 11 ימים מיום האירוע. בכך יש ללמד כי הייתה דחיפות בהגשת כתב האישום באופן שלא אפשר לקיים את חובת היידוע. לטעמי, בנסיבות אלו גם לא היה צורך בקיום השימוע בדיעבד שכן כתב האישום ממילא כבר הוגש.
18. זאת ועוד, נוכח חומרת העבירות שיוחסו לכל אחד מהנאשמים, ממילא נמצא הצדק סביר להגשת כתב האישום גם ללא קיום חובת השימוע, שיש להניח שלא היה בו בכדי להוביל לסיום ההליכים שהתנהלו כנגד הנאשמים. גם נימוק זה בהתאם לפסיקה מהווה טעם שלא לערוך את השימוע במקרה דנן.
19. בנסיבות האמורות לא מצאתי שאי קיום השימוע פגע בניהול התקין של ההליך ועל כן יש להורות על דחיית הבקשה.
20. ההליך ימשיך להתנהל כסדרו ומועד הדיון יעמוד בעינו.
21. במועד הקבוע לדיון תימסר תשובה לאישום.
22. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.